

Duivelskunstenaar met het penseel

Michel Buylen is de virtuoso onder onze schilders. Als hij een aanrollende golf op doek zet, heb je zin om erin te duiken.

Michel Buylen, 'Le vitrail algué': golven vol subtiele details. © Michel Buylen

EXPOSITIE

VAN ONZE REDACTEUR

JAN VAN HOVE

GENT | Er zijn ook vandaag nog

schilders die zich toeleggen op een precieze weergave van de werkelijkheid. Ondanks alle vernieuwingen die de beeldende kunst in de twintigste eeuw een ander uitzicht gaven, telt dat realistische werk nog steeds talrijke liefhebbers. Zo behoort de Gentse schilder Michel Buylen (1957) al verscheidene jaren tot de meest succesrijke deelnemers van de toch allesbehalve behoudsgezinde kunstbeurs Art Brussels.

Onder de titel *Verlangzamingen* presenteert de kunstenaar deze zomer een overzicht van zijn productie van de voorbije jaren bij het Kunstplatform Zebrastraat in Gent. Er hangen vooral naakten, portretten en zeegezichten met golven die hij schildert in Bretagne. Het zijn traditionele thema's, maar Buylen bereikt er verbluffende resultaten mee.

'Ik schilder in de eerste plaats voor het plezier', zegt hij. 'Voor het plezier van de toeschouwer, maar evengoed voor het plezier dat ikzelf beleef bij het werken aan iets dat goed gemaakt is. Toch

is er meer in het spel dan pure *fun*. Terwijl je de werkelijkheid in verf hertaalt, ben je heel bewust met de dingen bezig. Elk haartje dat je schildert, elk plooitje in de huid, elke vierkante centimeter van een naakt, is overdacht. Het heeft iets voyeuristisch en de toeschouwer beseft dat.'

Modellen

Buylen begon te schilderen in de jaren zeventig. Hij was beïnvloed door de hippiebeweging en maakte aanvankelijk psychedelische schilderijen, maar evolueerde naar een realistische stijl. Hoewel zijn werk er hyperrealistisch uitziet — hij schildert naar levend model, maar gebruikt bij het schilderen ook computerbeelden voor sommige details — wil hij niet graag onder dat etiket gerangschikt worden.

'Ik ben een bewonderaar van de Franse kunstenaar Ingres', zegt hij. 'Ik heb zijn werken goed bekeken en het trof mij dat hij weleens een loopje neemt met de realiteit. De anatomie van zijn figuren klopt niet altijd. Sommige van zijn *Odalisken*, die tot de beroemdste naakten van de schilderkunst behoren, zouden in tweeën breken als ze zouden

'Ik schilder de dingen zoals ik vind dat ze zouden moeten zijn'

rechtstaan. Ingres zette de werkelijkheid naar zijn hand en dat probeer ik ook te doen. Ik kopieer niets, ik schilder de dingen zoals ik vind dat ze zouden moeten zijn.'

Een volledige zaal van de tentoonstelling is gevuld met naakten. Er hangen echte pareltjes tussen. Je herkent steeds hetzelfde model dat voor de schilderijen poseerde. Buylen zegt dat een kunstenaar een 'tijdelijke verliefdheid' moet voelen om een model goed te kunnen schilderen. 'Je moet vooral leren luisteren. Want elk model zegt door haar of zijn houding, bewust of onbewust: ik wil dat je mij zo schildert.'

Maar het is in de zaal met zeegezichten dat je de virtuositeit van Buylen het best kunt appreciëren. De manier waarop deze duivelskunstenaar het water van de aanrollende golven weergeeft — helder, transparant en vol koel licht — is een lust voor het oog. Buylen roept treffend het gevoel van eendeloosheid op dat je tijdens een wandeling langs de zee ervaart, maar tegelijk leeft hij zich uit in allerlei subtiele details: het water zit vol wieren, drijfhout en kleine visjes, en het schuim spat op in alle schakeringen van wit.

'Ik schilder niet wat ik zie, ik schilder wat ik weet', zegt Buylen. In zijn schilderijen is geen detail onscherp en alle elementen in de voorstelling, tot het kleinste takje of grassprietje in de achtergrond, zijn met intensiteit geschilderd. 'Je moet niets achter de dingen zoeken', zegt de kunstenaar, 'je moet openstaan voor het mysterie van het zichtbare.'

Kunstplatform Zebrastraat, Zebrastraat 32, Gent, tot 1 augustus, woensdag tot zondag 14-18 uur.

 ONLINE
www.zebrastraat.be